

— 42 —

SEGON ACCÉSSIT Á LA PLOMA DE PLATA.

L' AMOR D' UN GUERRER.

(MEMORIAS DE ULTRA-TUMBA.)

CANT I.

Ah!..... Oh!..... Ay!.....
M' hi tallat!

La veijé, y com qu' era mes hermosa,
que no trenta mil naps,
la vá seguir, y cap de quatre mesos
ja 's varen estimar!.....

Ell, á la lluita per la mare Patria
tingué un jorn de marxar;
y ella, quedantse concirosa y sola
li dongué l' adeu siau!

Al cap de quinze jorns, poch mes ó menos,
de retorn la mirá
plé de lloers y nafres sanguinosas,
obtingudas lluitant!

— 43 —

—Nina!—Li 'n diu—Per fi torno á tos brases!
M' estimas! ¿No es vritat?
—Si! Jo t' ho jur!—Contesta la nineta,
desde 'l Palau guaytant.
¿Que 'm dús per mon amor, donzell de l' ayma?
¿Que m' has portat? ¿Veyam?
Y ell, á las horas, netejant la gola,
li 'n diu—Jo he conquestat,
per tu, molt rich reyalme en llunyas terras,
y mes de mil esclaus;
la font de ca 'n Xirot, la Satalia,
me n' han donat prou camp
per conquestarte un regne! Jo te 'l dono!
—Gracias, donchs ¡Deu t' ho pach!

Cada jorn, mes l' estimaaquell guerrero
per ella enamorat,
y cada vespre mil canturias novas
Al peu de son palau
ne canta lo donzell, polsant la lira
y ab bona veu de baix!

CANT II.

Un jorn ne surt lo sogre ab una escombra
y al guerrer trovador
l' empaita á cops de canya, ab forta rabia,
fentli tocar lo dos!
Ella 's desmaya dins la seva cambra,
avants fent molts grinyols,
y els patjes arruixantla de vinagre
la tornan prest á tó!
Ell, malehintne l' embastida forta
de son sogre rabiós,
se 'n vá desesperat cap á muralla,
per fer bunyol mes gros....
y al ser allí..... contempla las onadas,
y las obras del moll
y tot d' una, ...tal volta repensantse....
se gira... y tot d' un colp
en vers cap lo portal de Sant Antoni
ne prent la direcció!

ADVERTENCIA.

Lo folletí hont publiquem tot lo premiat en lo humorístich certámen de *Lo Niu Guerrero*, comensá en lo número 8.

FESTA LITERARIA DE SANS.

astant difícil es la tasca que m' imposo al pretendrer fer una revista crítica-literaria essent aixís que qui vol ferho ab imparcialitat, trova que al fer un merescut elogi, los *desayrats* l' hi diuhen *adulador*, aixís com al fer la mereixedora crítica los *aduladors* l' hi diuhen *desayrat*.

Mes, com ha de esser, faré lo que la concien-cia 'm dicte, sens intenció d' agraviar á cap persona respectable de las que m' haig de ocupar, ab la idea no més de procurar per ma patria catalana, fins ahont arribin mas escassas forsas.

Comensém donehs: Uns cuants ayments acér-rims de nostra parla que acudim sempre á fer número per tot ahont se tracte d' assumptos de literatura catalana, várem reunir-se á las quatre de la tarde del 24 de Agost del present any, per acudir á la *Festa Literaria de Sans*.

Aixó era en divendres lo que pot ser fou cau-sa de que 'l tramvia 's desviés (cosa que no mes succeheix vint y cinch vegadas cad' hora) y á no ser un pilá de pedra del mateix comens de la carretera de Sans, després de rebre un gros sus-to y caure algú del interior, tant tost volquéu en rodó, per lo balans que doná ab la furia que portava.

Tornárem á pujar y á la fi poguérem arribar en lo Cassino-Teatre *La Familiar Obrera*.

A tres quarts de cinch aquell petit local se co-mensá á veurer concorregut per molta gent de Barcelona puig que en Sans poca afició poden

tenir als certámens, desd lo moment que no hi ha una sola llibreria en tot lo poble.

L' escenari estava ocupat per lo Magnífich Ajuntament de Sans presidint lo senyor Alcalde y á un costat lo Jurat calificador y un premiat ros que encare que semblés també algú de Ju-rat no era mes que un *amiquet* d' aquest.

Veyent que res deya l' Alcalde, s' alsá lo sen-yor Blanch pera llegir un florejat discurs del president D. Frederich Soler (Pitarra).

A continuació lo secretari Senyor Laporta, feu sa *Memoria* que poca memoria tinch per recor-darm del que va dir y menos no sentintse del coll de la camisa puig tremolaba com un vellet prop la llar entre sa *familia cristiana*.

Feu constar que 163 foren las composicions rebudas, y ab 163 no 'n trovaren una de jocosa ni cap que mereixés lo premi de las Obras rima-das de Ramon Llull, fent digne de menció tant sols á la que dú per títol *Martiris de S. Bar-tomeu*.

Lo premi de un *cigarrer de plata*, se adjudicá á la poesia *Lo castell esfondrat* que 'n fou autor lo *mestre* (d' obras) En Isidro Reventós.

Sortí y després de beure 's posá á llegir:

Semblava que fossem 200 anys endarrera, alló de sempre, bruxas, demonis y miracles y fins los versos eran de rondalla al explicar qu' era

Demati de matinada

perque no 's creguessen que fos lo *demati de ves-prada* que l' hi feya dir

caminarás que camina

al mencionar que

Ells son uns sants de la esglesia

Aquet vers de segur que nostre mestre d' obras lo allargá un *centímetre* massa.

En fi lo *castell esfondrat* no es mes que un dels *castells enlayre*, del senyor Reventós, que de tant alt cau, logrant trobar una joia en las ruinas que es lo pensament final, presentant un vell y una verge quan diu lo primer

Jo só la historia

esta Verge es la poesia
y tots dos refem lo mon.

Passáren al punt al premi de la *ploma de plata* adjudicat á la poesia *La heroína* que 'n fou au-tor lo *mestre en gay saber* En Francesch Ubach y Vinyeta, á qui cridaren tres voltas y no 's pre-sentá pero lo senyor Blanch sortí á llegirla per fer coneixer la valentia y niu d' imatges que hi ha en ella, essent la verdadera *heroína* del certá-men de Sans.

Lo *busto de barro* del senyor Tasso lo guanyá *Lo cant del treball*: fou de un tal Pere Rossell que segons veus es lo nou pseudónim de un Mestre en gay saber tant *golafre* que no 's presentá puig son objecte fou tapar només lo pas á un autor novell que no hauria deixat d' anar á recullir lo premi si ho hagués sigut. Lo llegí lo secretari ab la mateixa mansedumbre ab que está escrita puig que al llegir

ay, ay, mes ay

créyam que 's desmayaba.

Se doná la *medalla de plata* oferta al millor so-net y habentne rebut bastants, á la poesia *A m' aymia* també del senyor Reventós que pinta aquell seu estil tant *conegut* que fa determinar á un Jurat que no sab de qui son las poesias reme-sas.

D' aquest premi 's doná *acessit* á la poesia *Planys* sentne autor lo *mestre* ó vaja, En Pere Ros-sell que no 's presentá ni 's llegí la poesia.

Se doná després la *corona de lloer* á la poesia *Trevallant* del mateix mestre Senyor Ubach y Vin-yeta que tampoch se presentá y que també y tant bé llegí lo senyor Blanch fent coneixer la idea del treball ab l' estribillo poétich contant que

L' auelleta fa piu piu:

de bri en bri de palla

m' haig de fer lo niu.

L' *exemplar del Quijote* fou dat al treball en pro-sa *Lo pare de familia* del mestre (d' escola) En Ig-

— 44 —

CANT III Y ÚLTIM.

(Vuit dias després de tot aixó)

Al cap d' una setmana, la nineta,....
després de molts fatichs,
perduda del seu cor l' il·lució verge
se vá posá á servir!!!!

Son pare, guerrer noble de llur terra
de rabia 's vá ferí
y are, ficat ab un carret, ne corra
venent bitllets per qui.

Y ell, lo guerrero qu' encerclá la gloria
quant lloers obtingui,
lluïtant en llunyas terras per la Patria
aná ab un banderín,
y allí, se 'n feu soldat per ná á la Habana
oblidantsen, aixís,
d' aquella malifeta del seu sogre,
com tots los sogres, rui!

(EPILEG.)

Aprenga qui n' escolti aquesta historia;
Los fets d' un ver amor,
y diga, al ser testich de ayals trajectas
¡Caram! ¡Pobre xicot!

JOAN ARTAU.

— 44 —

V.

Diez reales semanales!!!—¡Ojo! ¡ojos! cazadores:

Deixa nina que 't canti
Un bonich wals

Antes que no n' ensengan
Tots los fanals,
Y veurás nena

Com prompte tot m' ho tiro
Sobra l' esquena,

Jo pera l' amor nina
Tinch un bell dó

Per 'xó pago á l' Aduana
Contribució.

Si'm veus doncas pedassos
Als pantalons,

Es per que ja no pagan
Noya, 'ls cupons.

Aviat faran per Corpus
La profesó

Jo só lo pendonista
Portó 'l pendó,

Si no que nina
Jo tinch por que no 'm fassi

Mal la botina.
Digas, ¿perque pateixes?

¿Y tu tens cor?
Donchs soch de Vilanova

De Mataró,
Pero la tia

Vol que me 'n vaigi á Fransa
Ab lo tramvia

Adeu Venus del dia
(No Retoxona)

Ay! semblas á la lluna
Tant rodanxona.

Quan d' allí torni
Ja 't portaré un llancero

O un home borni.

JOAQUIM COMABELLA.

nasi Farré y Carrió que llegint tant depressa y tocant mentres tant lo ball de bastons en la carretera, no poguérem entendre be lo assumpto pero 'l trovarem molt curt.

La escribania de plata fou guanyada per la poesia *Lo primer bes* del mateix Mestre en gay saber D. Francesch Ubach y Vinyeta; la llegí també lo senyor Blanch que no se com no l'hi escapaba lo riurer al dirnos, parlant de una donzella, que

*Sos pits tenia estrets
y l'hi semblava
que la roba s'esqueixava.*

y mes avall nos deya que

Encare hi tornaria

per demostrar lo atrevit qu' es lo Mestre.

Lo *Joyer* fou dat a la *Lletra d'amor* del mateix Senyor Reventós, qu' ell mateix llegí y 'ns deya que va corra a sa aymia tot baix baixet

y que era ell sol, de nit,

y luego deya que *la gent se tomba* per mirársel, lo que desment que fos ell sol y 'ns diu després que veu

la lluna enlayre

perque de vegadas se deu veure abaix, y deya a sa aymia

avuy ets sola, sola, sola.

y ab tanta sola semblava sabata.

Lo cuadro del senyor Pahissa, molt bonich per cert, fou adjudicat a *La festa major* treball en prosa del senyor Vilanova que la ben llegí lo actor senyor Gonzalez motivant son xiste y naturalitat a fer sortir l'autor després de llegida.

Y lo cuadro del senyor Carrasco 's dona al treball també en Prosa *Lo lladre casula* del senyor Francisco Manel Pau que sortí a prech de sos amichs porque *va con buenas companyas*. Dit treball no 's llegí per esser una noveleta bastant estensa.

Finalment feren la pantomina de untar los plechs dels *desayrats* ab esperit de vi y cremarlos y he dit pantomina porque en los certámens per fer veure mes clara la legalitat, deurián llegir plech per plech pera que no 's duptes de si hi son tots, donant dret encara al públich, pera si algun curios avans volgues examinar si s'ha obert algun plech que l'hi interesés.

Com de costum lo senyor Franquesa llegí son discurs de *Gràcias* hont va dir que la literatura catalana no es una cosa que 's fa, sino una cosa feta, efectivament y d'aixó plora la criatura puig es la única veritat que va dir: *ja es una cosa feta* ja no cal que ningú fassa res nou porque ja es fet tot: ja se sab los que han de treure premi en los certámens porque ja hi ha fets los poetas catalans y com que no es una cosa que 's fa no se ha de fer cap mes poeta: tot es fet efectivament: pero mes bonich fora que no fos una cosa que 's fes ni una cosa feta sino una cosa que s'haqies de fer.

Mes are conque ja es fet, fins en los certámens que semblan oberts per los que s'han de fer serveixen per los que ja son fets.

No pretensim agraviar als premiats, mes, principalment lo senyor mestre en gay saber D. Francesch Ubach y Vinyeta demostrá sols un desitj en tapar lo pas als que encare 's fan des lo moment que essent *Mestre en gay saber* aboca un sarrí de poesias, per alcansar los tres premis que sols lo poden fer *Mestre en gay Eco de Sans* qu' es un títol menos important.

Va dir també que la literatura catalana era un arbre que darrera una cullita l'hi venia l'altre lo que desfa alló de ser una cosa feta puig per are es un arbre que sols ha dat una cullita d'autors que ja han madurat y s'aconsoan de podrirse agafats en las branca's ans que fer puesto als fruits novells que acreditarian alló de venir una cullita darrera l'altra: puig are sempre es la mateixa, fins que caurá podrida al peu de la soa, logrant matar aixis al mateix arbre de la literatura catalana.

JOSEPH VERDÚ.

LO TRONAT.

A MON AMICH EN BOM.

*Lo tronat. De matinada
ja surt a donar un vol
y ab macilenta mirada
tot ho veu d'una vegada,
y res veu puig vol y dol.*

Doldrers plá, si acás podia doldrers de lo que no se.
Ni 'l Plá de la Boqueria
sent de tothom nit y dia
per ell ja cap valor té.

Camina, pensa, s'atura
per mil carrers fa la ronda,
y 's distreu de sa amargura
quan son nas es sepultura
dels estofats de una fonda.

Miréuli son vestuari,
de la pols es magatsem
dels carrers que ell al passarhi
se 'n ha endut per mostruari
y 'l dir aixó no es extrem.

Puig á mes de que 'ls talons
son *inglesos* de empedrats,
solfas son sos pantalons
los qui componen llissons
per cantar *freres* pelats.

Cronista de bugaderes
es la camisa, no ment
y bé diu en sas maneras:
la americana de veras
que ha perdut un cent per cen.

Que 's tradició sa corbata
la gent de l'any vuit, ho abona,
y si 'us haig de parlar ab plata
per se tronat de regata
es per 'xó que porta trona.

Mares de sa propia gana
son sas barra's de pessebre,
y sa boca á tot tirana
jo crech que 's una *Aduana*
que s'ha declarat en quiebra.

Presentes de realitats
son sos badalls á millons
sos dits *faturs* de passats
y sos cuartos acabats
son *pretérits* d'ilusions.

Finalment no es lo tronat
mes que una circumferencia
lo centro es lo desitjat
y 'l compás que l'ha trasat
es la falta de esperiencia.

F. X. TOLRÁ.

LA LLUMANERA.

En l'últim numero de *La Lluana* hi han dos grabats que l'un representa, las novis americanas (Club de diversions campestres) y l'altra figura alguns ben interpretats pasatges de algunas de las composicions premiadas en lo certámen de *La Niu Guerrero*, ab la celebració de la festa en lo teatre le 'l Circo,

TOROS.

Per los dias 23, 24 y 25 de Setembre se faran tres corridas de... toros.
¿Encara no 's desterran de la civilsació eixos espectacles que tan desdihuen de la nostra época?

PERIÓDICHS.

Han vingut á fernos una visita en la nostra redacció, lo setmanari—bufó—satirich *«El Moscardon»* que s publica en Segovia y que es molt de la gresca y *«El Tio Cavila»* que s publica en Valencia, colecció digna de ser llegida perquè cura lo mal humor.

A marxas dobles han anat los *«Jochs Florals»* a tornarlos tan atenta visita.

SENSIBLE PÉRDUA.

A la flor de sa joventut ha baixat á la tomba, lo conegut catalanista En Ricardo Poch y Cortés, deixant un vuit molt sentit entre 'ls seus amichs de qui era molt apreciat. Nosaltres com á tals acompanyem ab lo sentiment á la seva desconsolada familia.

VILANOVA Y GELTRÚ.

Segons un corresponsal de aquesta Vila, los filadors de la fàbrica del senyor Santacana han abandonat sas màquines per no haber volgut dit senyor augmentar mitj *marabells* per lliura, preu de las demés fàbricas.

Mentida sembla que un home de posició se demostrí tantissim mesquí.

Si 'l matemàtic senyor Santacana comparés los preus que pagaba lo fil per la inauguració de sa fàbrica, que seria sobre 'l 56, lo gasto de una familia obrera de allavors y 'l de avuy, veuria que la demanda dels obrers se queda encare molt endarrera.

Sr. Santacana; mes *humanitat* y menos egoisme cregui: en cap part está millor l'home de fortuna, que entre honrats obrers que sols desitjan guanyar son aliment *travallant*.

AHIR Y AVUY.

(DOLORA.)

Assentats sota d'un arbre
no sentiam passá 'l temps;
lo vent gronxava las fullas
qu' á terra anavan cayent;
l'amor que mon cor gronxava
me vá fer caure á tos peus:
—¿Es cert que m'estimas?—deya—
¿es cert que ton cor es meu?
—T'estimo—vares respondre—
com l'aucelleta á l'auell,
com la terra assedegada
la pluja que cau del cel.

Fá quatre anys qu'estem casats;
hém anat á dá un paseig
y á sota del mateix arbre
hém descansat un moment;
com aquell dia, las fullas
á terra llensava 'l vent;
jo, 'l mirava sense véuert
com mira 'l que s'aborreix;
tú, ni tan sols pensarias
qu'estesses al costat meu;
al cap d'un ó dos minuts
alssantnos hem dit á un temps:
—¿No sents que corre massa ayre?
—¿No trobas que fá molt fret?

ROSSINYOL.

CONCERTS.

Lo dissapte anterior inaugurá sos concerts la nova societat *Maimó*, obsequiada per una numerosa concurrencia.

Fou notable lo cantar de las senyoretas Carme Rovira y Maria Tomás. També lo del baix senyor Clariana y aixis mateix la llesada dels conegut pianistas senyor Daniel y Navarra; aquest últim acompanyant al violoncel·lista Mr. Gírosi.

CERTAMEN ARTISTICH.

La setmana que vé publicarem lo cartell del certámen que fa *La Lluana* de Nova York dirigit als artistes catalans.

CONCURS LITERARI

de la humorística societat

LO NIU GUERRER.

Iniciada aqueixa societat perquè fundés un premi al Certámen de la Verge de las Merces, obert per lo col·legi Mercantil, tingué á be acceptar la invitació y habentlos enviat dos atents oñeis al Jurat y una carta particular al Sr. Dey, expressant lo tema y joya ofertora, ans de que publicassin lo cartell, se nos ha contestat després de 5 setmanas, que no 'l podian admetre, segons un acort que prengueren, y la societat seguint en lo mateix, fa publich aqueix

CARTELL.

Desde el dia primer de Setembre fins el 17 del mateix, seran aumesas totas las composicions, obtant al únic premi ofert per la societat, las quals deurán esser en catala, inéditas y originals, dirijidas en nom del Sr. Secretari del Jurat, carrer Ample, núm. 15, Litografia.

Cada treball ha de ser acompanyat d'un plech clós que continga el nom y contrassenya del autor y en el sobre hi té d'haverhi lo mateix títol y lema de la adjunta composició.

En un dels dias de la vuytada de las firas y festas de la Verge de las Merces, se fará entrega de la joya al autor premiat, proclaman son nom en un intermedí de funció d'un teatre públich de Barcelona com igualment llejida y publicada, la qual quedará de propietat de la societat durant mitx any, y quedant arxiuadas las que no mereixen tal distinció.

Se concediran los accessits y mencions qu' el Jurat cregue ben merescuts.

Premi d'una magnolia de plata ab sa corresponenta inscripció d'or, á la mellor poesia catalana-lirica-festiva, *«cantán las costums típicas d'una festa major ó aplech de Catalunya»*.—Barcelona 22 d'Agost de 1877.—

Lo Niu Guerrer lo componen los Senyors Don Joaquim Dimas, president.—D. Joaquim Maria Bartrina.—D. Narcís Capmany y Pahissa.—D. Anton Ferrer y Codina y Joseph O. Molgosa, secretari.

FESTAS DE LAS MERCÉS.

La comissió de festeigs públics y particulars de las festas y firas de la Mercè, ha contractat la secció de bandurristas y guitarristas de aquexa capital, tots jóves molt coneguts en los centros y Cassinos.

Nos alegrem de la noticia puig que no faltan en Barcelona artistas que puguin fer lo que fan los madrilenys.

CONSELLS.

I.

A un l'hi caigué la rifa
y volgué ser comerciant,
y al sapiguerho un farsant
l'hi prepará una engallifa.
Tan bé l'hi va demostrar
d'un negoci la ganancia
que'l pobre ab molta constancia
l'emprengué sens replicar.
Ell esperaba ab desitj
veures felis algun dia
y al cap de l'any no tenia
un xavo partit mel mitj.

Si per cas algu t'proposa
un negoci massa clar,
no t'convinguis en cap cosa
perque's que t'vol enganyar.

II.

Un pescador de ls de canya
col·locat sobre una roca,
no desplega sa boca
esperant pescá un surell.
Quan de sopte sent picada
y s'alsa plé d'esperansa,
mes, tant es lo que's balansa
que cau y'l peix pesca a n'ell.

Si alguna obra tens de fer
pensa avans ab detenció:
puig el qu'obra de llauer
no farà may res de bó.

S. COURT.

TEATRES.

En lo teatre Romea estant, fent moltes melloras
pera la próxima temporada de la que prometem ocu-
parnos detingudament quan arribi son dia.

NOVETATS.

La eminent actriz senyora Pezzana sabem que ha
pres ab tan gust la tragedia de D. Victor Balaguer
Coriolano que no duptem durá entradas en aqueix
elegant teatre. També hi pendrà part lo reputat actor
senyor Mariscal.

ESPANYOL.

Tenim las millors noticias per qui asisteix als en-
sajos de la zarzuela en dos actes *A los toros* que tant
éxit alcansá en Madrid: no's dixin perdre lo dia d'
estreno qu'es hont mes se lluhexen los actors.

BON RETIRO.

Dimecres feu son benefici lo senyor Fuentes á qui
feren varios regalos després de un gros número de
coronas per mostra de las simpatias que te entre'l
públic que ab gust l'escolta.

Al obecte s'estrená la pessa de nostre amich En
Joan Molas *Endecant las atxes* que encara que senzi-
lla en lo argument, es verdaderament xistosa y res-
pira un ayre de progrés, lo que motivá á que l'autor
fos cridat al palco escénich.

També se'n estrená un altre ab lo titol de *Plouhen
Pares*, original de nostre company En Salvador Cort
que fou també cridat en escena en lo final encare que
llargueja en certs diálechs proxims á ferse pesats.

Avuy dissapte fa també son benefici lo senyor Ri-
bas á cual obecte ha repartit uns humoristichs pro-
gramas en vers, anunciant l'estreno de una pessa
castellana *A festas de la Pilarica*, original de dos au-
tors y una altre de bilingüe nomenada *Sortí qui l'ha*
de un autor que ja coneixeran.

Lo divendres próxim farà lo seu benefici, donya
Enriqueta Echenique. Una de las obras que's posa-
rán en escena, es *Arribar y moldre* que tan se hi dis-
tingueix la beneficiada.

En lo próxim número parlarem del éxit de aquei-
xas pessas ab la imparcialitat de sempre.

TIVOLI.

Lo senyor Roca feu sou benefici distingintse molt
en *La Esquella de la torratxa*, la primera obra de nos-
tre popular y llorejat poeta D. Serafi Pitarrá y la que
mes nom l'hi ha donat.

No's parla de cap estreno per are.

TEATRE DE LA COMEDIA

Lo primer actor senyor Gutierrez funciona cada
diumenge secundat de una bona companyia en dit
teatre, lorán molts aplausos en lo drama de Larra
Bienaventurados los que lloran.

ODEON.

La empresa de'l teatre de l'Odeon, ha escriturat
per la temporada d'hivern al aplaudit actor cómich
En Jaum Molgosa, lo que dona per resultat que Ro-
da'l mony torna al..... Odeon.

SEGUIDILLAS.

o lector per promesa
tinch una raspa
sempre que llús mènja
tallets me'n guarda
¡Pobre xicota!
Per mes que l'esqué tira
pescar'm no logra.

La xicota que vulga
ab mi, casarse
hi toca viure ab sogra
y tres conyadas
Donas de tono
de las que al veynat cridant
¡Joyas! L'as d'oro!

VERSOS.

CASSOS CASSATS.

I.

Un rich propitari baixá un demati al corral de sa
posessió, ahont rarios tocinos grunyan de una ma-
nera, descompasada.

S'acosta versá ells, y veje que estaban disputantse
las deixas de imenjar, entre las que hi havia una
cullera de platí que's trobava allí, per un descuit de
la cuinera.

—No han de grunyar, esclamá somrient, si sols té-
nen una cullea per tots ells?

II.

Poch temps després de haber mort un senyor vell,
una nena que regiraba un calaix digué á sa mare.

—Mamá, ¿no dius que l'avi se'n ha anat al cel?

—Si filla meval!

—¡Pobret avi! no trobará lo camí.

—¿Per qué ho dius?

—Mira, perque aquí s'ha deixat las ulleras.

III.

La primera vegada que Corbière entrá a despatxar
en lo despatx de Lluís XVIII ho va fer ab tant bont
zel, que comensá per posar en l'escriptori de'l rey,
los lentes, la capsa de'l rapé y la cartera. Lo rey algo
disgustat li digué.

Mr. Corbière, ¿habeu vingut aquí pera dessocupar-
vos las butxacas? Corbière recullint los objectes res-
pongué.

—Perdoni V. M. se coneix que los demés venen
aquí á omplirselas.

AIXI HO CONTAN.

Contaba un quento á un contista

que comptes contaba; quan

sense com va ni com costa

—Calla'm digué—Estich contant.

MIRANEYAS.

XATOS.

Xato Torras es xicot

que á mols fa passar mals ratos

y es quels xatos sols son zatos

de ficar lo nas per tot.

TOSSINAYRE.

ESTRANYESA.

Al teatre molt cremat
vaig trovar En Salvador
y al dirli—Que t'ha passat?
va dirme:—M'ha incomodat
molt un acomodador.

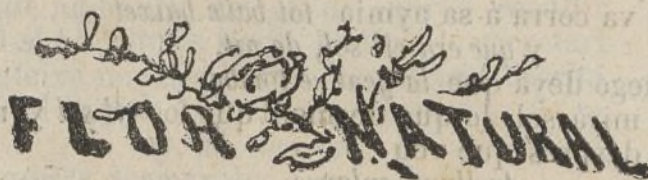
PERICO MATALASSÉ.

NOM DE LA FLOR NATURAL

DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.
CO-LLA-RET.

NOM DE LA ANTERIOR

REINA DE LA FESTA.
Donya endavinalla FUM.

Lo dos que porta m'aymia
es ros mateix qu'un fil d'or,
y ma pensa nit y dia
tinch ficsa en ella, y mon cor
quan la veig, bat d'alegria:
Es molt bella y carinyosa,
té molta hu tras tercera,
es rica, y molt candorosa,
es petiteta y graciosa
la seva blanca primera
ab tot lo que jo t'he dit
m'sembla estimat lector,
que pots trobar desseguit
lo meu tot, que's un actor
que molta fama ha adquirít.

DOS PARAYGUAS FORADATS.

Me publican y'm llegiu
puig que faig de noticier
ja en serio, ya en festiu
y diari ningu'm diu
endavina qui puch ser.

VERSOS.

Lo nom d'aquesta senyora y'l de la Flor natural
lo sabrán diumenge próxim si no l'han endevinat.

ALS OBRERS.

Un reputat professor ensenya de llegir y escriure,
aritmética y demés classes de 1.ª y 2.ª ensenyanza: de
8 á 10 del vespre, per poch preu.
S'informa en la Redacció d'aquest setmanari, car-
rer de la Riera Alta, 11, baixos, imprenta.

SE VEN

Una barberia en un bon punt del *Ensanxe*, informa-
rán en la redacció d'est setmanari, Riera Alta, 11,
baixos, imprenta.

ESTAMPA

DE

PERE CASANOVAS Y COMPANYIA.

RIERA ALTA, 11, CÀRME, 104.

Aquest establiment conta ab un abundant sortit de
caràcters, nous tots y dels mes moderns; ab la segu-
ritat de poger servir ab promituit, perfecció y eco-
nomia.

OBRAS DE CUATRE RALS

que's trovan de venda en la Rambla de Estudis, n.º 5,
y demés principals llibrerias y kioscos de Barcelona.

Brots, poesias y fabulas satíricas y políticas de Jo-
seph Verdú (Gestus).

Arribar y moldre, pessa bilingüe en l'acte; de Sal-
vador Cort.

Bartolo, en l'acte bilingüe del mateix autor.

La Pepeta de Rubí, pessa catalana en l'acte del ma-
teix.

Mefistófeles, rondalla en l'acte de Vicens Baruta.

La Nit de Sant Joan, altre rondalla del mateix au-
tor.

Los besos malditos, por H. de Koch.

Venus Retozona de Quevedo, Lope de Vega, etc.

Secretaria: RAMBLA D'ESTUDIS, N.º 5, LLIBRERIA.

Barcelona: Estampa de Pere Casanovas y C.ª Riera Alta. 11.